RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 107.072 van 28 mei 2002
in de zaak A. 110.851/XIV-6767.

In zake : XXX,
wonende te 2550 KONTICH,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 15 december 1974 en van Armeense nationaliteit, op 19 september 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 5 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 8 mei 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STALMANS die, loco Advocaat A. COUN, verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Ch. LECHAT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat N. DAELMAN die, loco Advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 28 mei 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 16 juli 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 22 augustus 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> Volgens uw verklaring op het Commissariaat-generaal hebt u Armenië verlaten omwille van etnische redenen. U verklaart Armeens staatsburger en van Armeense origine te zijn. Op 15 april 2001 vernam u van onbekende personen in uw restaurant dat uw echtgenote, A. R. (OV 5.090.322), van Azerische origine zou zijn. Deze mensen hebben u hiervoor beledigd en bedreigd. Toen u uw echtgenote hiermee confronteerde, heeft zij bekend dat zij inderdaad van Azerische origine is. De directeur van het weeshuis waar zij sinds haar achtste jaar verbleef, heeft haar indertijd een Armeense naam, Ad. N., gegeven om haar te beschermen. De avond van 15 april 2001 zijn onbekende mensen uw woning binnengedrongen en hebben u en uw echtgenote bedreigd en geslagen omwille van haar origine. U hebt de politie geroepen en deze hebben de vervolgers meegenomen. Omwille van uw verwondingen bent u naar het ziekenhuis gebracht. Uw echtgenote is met een vriend meegegaan. In het ziekenhuis bent u 's anderdaags door een onderzoeker van het parket van Armavir ondervraagd. Hij heeft u meegedeeld dat de directeur van het weeshuis hen heeft bevestigd dat uw echtgenote van Azerische origine is. Hij heeft u ook gezegd dat het beter is om Armenië te verlaten aangezien zij u en uw echtgenote geen bescherming kunnen bieden. Van uw vriend vernam u dat uw woning in het oog werd

gehouden. Uit vrees voor verdere vervolging en gebrek aan bescherming hebt u dan beslist om te vluchten. Op 18 april 2001 bent u met uw vriend uit het ziekenhuis ontsnapt en bent u rechtreeks naar Georgië gereisd, waar uw vriend uw gezin reeds in veiligheid had gebracht. Op 20 mei 2001 bent u naar België gereisd. Op 28 mei 2001 heeft u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

Op basis van bronnen beschikbaar op het Commissariaat-generaal moet gesteld worden dat de door u aangehaalde vervolging omwille van de Azerische origine van uw vrouw, ongeloofwaardig is. Volgens deze bronnen hebben er zich in Armenië sinds 1997 geen ernstige problemen meer voorgedaan omwille van de Azerische origine van één van de partners (Bronnen : zie o.a. : Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland, mei 2000; Danish Immigration Service, september 2000; British Helsinki Human Rights Group, oktober 1999; Amnesty International, oktober 1999; Sakharov Armenian Human Rights Group, oktober 1999).

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door volgende tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Met betrekking tot de aanhouding van de vervolgers door de politie verklaart u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de ondervrager in het ziekenhuis u heeft verteld dat deze mannen voorlopig in vrijheid waren gesteld (zie Dienst Vreemdelingenzaken, punt 42). In uw verklaring voor het Commissariaat-generaal stelt u echter dat u niet weet wat er met deze mannen is gebeurd en dat u enkel vermoedt dat ze zijn vrijgelaten (zie Commissariaat-generaal, p. 7). Ook in vergelijking met de verklaring van uw echtgenote moet een tegenstrijdigheid worden vermeld. U verklaart dat uw echtgenote in het moederhuis omwille van haar gebrek aan identiteitsdocumenten eerst niet werd opgenomen (zie Commissariaat-generaal, p.3), uw echtgenote verklaart echter dat er in dit verband geen enkel probleem was (zie Commissariaat-generaal echtgenote, p. 1-2).

Deze tegenstrijdigheden en elementen samen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Bijgevolg kan er in uw hoofde geen vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, worden vastgesteld.

(...).".

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt, met name dat de vordering niet zou voldoen aan de bepaling van artikel 3, 1/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij woont te 2550 KONTICH, Molenstraat 59; dat op dit ogenblik vaststaat dat de verzoekende partij een vaste woonplaats heeft in het Rijk, waar zij impliciet woonplaatskeuze heeft gedaan; dat alle briefwisseling aan deze woonplaats kan worden verstuurd; dat dit blijkt uit de ondertekening voor ontvangst door de verzoekende partij van de aangetekende zending met ontvangstbewijs, houdende de mededeling van de zittingsdatum; dat de verzoekende partij haar Advocaat heeft verwittigd van de zittingsdatum, zodat de verzoekende partij rechtsgeldig vertegenwoordigd werd op de openbare zitting van 8 mei 2002; dat dienvolgens het doel beoogd door voornoemde bepaling werd bereikt; dat de exceptie niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat de vordering niet voldoet aan de bepaling van artikel 3, 6/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name gebrek aan taalkeuze bij het verhoor op basis van artikel 35 van voormeld koninklijk besluit;

Overwegende dat uit de verklaring d.d. 28 mei 2001 van verzoeker, afgelegd overeenkomstig artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) blijkt dat verzoeker om de bijstand van een Armeense tolk verzocht tijdens de behandeling van zijn asielverzoek, zodat hij het Armeens kiest voor zijn eventueel verhoor;

2.3. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken aanvoert dat "het verzoekschrift (...) meer dan 30 dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing (werd) ingediend en (...) derhalve laattijdig (is)"; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis wordt verworpen, aangezien de bestreden beslissing dateert van 22 augustus 2001 en het aangetekend verzoekschrift tot nietigverklaring op 19 september 2001 werd ingediend, wat tijdig is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij het volgende aanvoert over de "middelen" :

> "1. Verzoeker is België binnengekomen zonder paspoort of daarmee gelijkgesteld document en zonder reis-of verblijfsdocument op grond waarvan hij in een ander land (dan in Armenië) kan worden binnengelaten;
>
> De enige mogelijkheid die in dergelijk geval in beginsel voor verzoeker overblijft bestaat erin dat hij dient terug te gaan naar haar (zijn) land van herkomst, waar(in) hij bedreigd werd en nog steeds gevaar loopt;
>
> Dat de onmiddellijke uitvoering van de aangevochte(n) beslissing van die aard (is) dat dit voor verzoeker een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou berokkenen.
>
> 2. Verzoeker roept eveneens de schending van de motiveringsverplichting in, daar zijn asielaanvraag, steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet, bedrieglijk en kennelijk ongegrond werd geacht;
>
> De vermeende tegenstrijdigheden werden vastgesteld na vergelijking van de verklaring van verzoeker met deze van zijn echtgenote, Mevrouw Achmedova Regina;
>
> De beslissing maakt melding van het feit dat verzoeker niet zeker wist wat er met de mannen die hem en zijn echtgenote hadden bedreigd gebeurd is en van de tegenstrijdigheid omtrent de toegang tot het moederhuis dat al dan niet met of zonder problemen verliep;
>
> Verzoeker is formeel te stellen dat hij en zijn echtgenote ervan overtuigd zijn dat deze mannen onmiddellijk na hun arrestatie door de plaatselijke autoriteiten werden vrijgelaten, daar de lokale autoriteiten in het geheel geen moeite doen om de vete tussen beide bevolkingsgroepen weg te werken;
>
> De tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot omtrent de toegang in het moederhuis is allerminst doorslaggevend om deze beslissing van het Commissariaat te rechtvaardigen en is enkel ingegeven om de zaak niet verder te moeten uitzoeken;
>
> De bevestigende beslissing van weigering van verblijf is hierop nochtans wel gefundeerd.
>
> 3. Dat uit het miniem aantal gegevens in het dossier tenslotte niet met zekerheid kan uitgemaakt worden of verzoeker en zijn echtgenote in Armavir in gevaar was (waren);
>
> Dat verzoeker en zijn echtgenote evenwel de grootste moeite hebben om hun dossier met bewijzen te staven, daar in Armavir blijkbaar niemand wil geassocieerd worden met verzoeker en zijn vrouw, laat staan zich de moeite zou willen getroosten om inlichtingen over de Azerische origine van de vrouw van verzoeker op te vragen en het aan hen over te maken;
>
> Bovendien vertrouwen verzoeker en zijn echtgenote de situatie niet genoeg om aan (een) 'vertrouwenspersonen' mee te delen dat zij momenteel in België verblijven;
>
> Enkel de voormalig(e) werknemer van het restaurant van verzoeker, met name de heer Msrian Artur (enkel telefonisch bereikbaar op het nummer 00374376-11-60) is bereid gevonden om enkele inlichtingen ter plaatse in te winnen, nl.
>
> - het opsturen van bewijsstukken van het restaurant van verzoeker;
> - bewijs dat de vrouw van verzoeker in het weeshuis/internaat in Artnavir verbleef, en zo mogelijk een identiteitsbewijs van haar op te sporen;

Dat met deze nieuwe elementen nog geen rekening werd gehouden, doch de beslissing enkel gebaseerd is op randgegevens, die niets met de kern van hun probleem te maken hebben.

4. Dat verzoeker, samen met zijn vrouw en kind, indien zij zouden moeten terugkeren, opnieuw het risico loopt (lopen) het slachtoffer te worden van bedreigingen en folteringen, daar nu in Armavir duidelijk is uitgelekt en alom verspreid is dat zij gevlucht zijn omwille van haar (de) Azerische origine van Mevrouw Achedova;

Dat deze bedreigingen voor verzoeker en zijn gezin alleen maar zullen toenemen en zij in hun geheel een moeilijk te herstellen nadeel uitmaken, die de schorsing van hoger genoemde beslissing zou rechtvaardigen.";

3.2. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geconcludeerd heeft dat de asielaanvraag bedrieglijk is en niet "bedrieglijk en kennelijk ongegrond", zoals de verzoekende partij aanvoert in het verzoekschrift; dat het determinerend motief van de bestreden beslissing gebaseerd is op de ongeloofwaardigheid van de aangehaalde vervolging omwille van de Azerische origine van de echtgenote van de verzoekende partij; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen naar verschillende bronnen verwijst waaruit blijkt dat er zich in Armenië sinds 1997 geen ernstige problemen meer hebben voorgedaan omwille van de Azerische origine van één van de partners; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarnaast, als bijkomend motief, de tegenstrijdigheden aanhaalt tussen de verklaringen van de verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingen en deze op het Commissariaat-generaal en tussen de verklaringen van de verzoekende partij en deze van zijn echtgenote;

Overwegende dat de verzoekende partij de weergegeven bronnen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet weerlegt; dat de verzoekende partij met betrekking tot de tegenstrijdigheden enkel aanvoert dat ze "allerminst doorslaggevend" zijn en "enkel ingegeven om de zaak niet verder te moeten uitzoeken"; dat de verzoekende partij geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden weerlegt;

Overwegende dat de verzoekende partij aanvoert dat "uit het miniem aantal gegevens in het dossier niet met zekerheid kan uitgemaakt worden of verzoeker en zijn echtgenote in Armavir in gevaar was (waren)"; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing steunt op actuele gegevens betreffende Armenië, zodat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in alle redelijkheid kon komen tot de bestreden beslissing waarin wordt verwezen naar verschillende gezaghebbende bronnen;

Overwegende dat de verzoekende partij verder verwijst naar bewijsstukken waarbij zij voorhoudt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met het feit dat een voormalig werknemer van verzoeker bereid is gevonden inlichtingen ter plaatse in te winnen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij de door haar geciteerde stukken niet heeft voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en deze derhalve op het moment van de bestreden beslissing niet de inhoud ervan kon nagaan noch er rekening mee

houden; dat het inwinnen van informatie op zich geen bewijs vormt voor het aannemen van een bepaald vluchtrelaas; dat het zorgvuldigheidsbeginsel inhoudt dat een beslissing op zorgvuldige wijze wordt voorbereid en steunt op correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij opgeroepen werd voor een verhoor op het Commissariaat-generaal waar zij de mogelijkheid kreeg om haar asielrelaas opnieuw uiteen te zetten in aanwezigheid van een tolk en eventueel nieuwe gegevens en/of bewijsstukken aan te brengen; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de behandeling van de asielaanvraag de nodige zorgvuldigheid heeft aan de dag gelegd;

Overwegende dat de motiveringsverplichting tot doel heeft de bestuurde inzicht te verschaffen in de motieven van de bestuurshandeling zodat de bestuurde kan overwegen om zich te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk de motieven kent en aanhaalt in zijn uiteenzetting; dat uit de weergegeven motieven blijkt dat de bestreden beslissing, steunend op de actuele bronnen en de verklaringen van de verzoekende partij en zijn echtgenote, is genomen in overeenstemming met de motiveringsplicht, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing draagt en bijgevolg afdoende en deugdelijk is; dat de aangevoerde “middelen” niet gegrond zijn;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig mei tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**